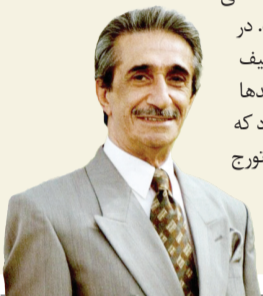

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیو • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل) • علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • آرش خاموشی (کسب) • هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • شبنم رحمتی (معاون آنلاین) • مدیر هنری: مهدی قربانی تبار • حرفه‌پژوهی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیرادار و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۴۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸ • لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشرگستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

چهره

سالروز خاموشی خواننده‌های از شمال ایران

عماد رام را می‌شود با «می‌خونم آخ که دیگه فرنگیس» به خاطر آورد یا با «بهار من گذشته شاید» یا آن قطعه‌ی پر از اندوهی که برای فیلم «پنجره» خواند. این نوازنده، خواننده و پایه‌گذار اجرای سبک به‌خصوصی از آهنگ‌های محلی شمال ایران، یازدهم اسفندماه سال ۱۳۰۹ در ساری به دنیا آمد و روز شنبه، سوم خردادماه ۱۳۸۲ در ۷۳ سالگی در اثر ابتلا به سرطان ریه، در منزل مسکونی خود، در شهر دوسلدورف آلمان چشم از جهان فرو بست. نغمه فلوت او برای نخستین بار از طریق برنامه موسیقی رادیو ارتش در اواسط دهه ۳۰ به گوش شنوندگان رسید. در آن زمان عماد رام جوانی بود که به‌تازگی از گرگان به تهران آمده بود. او بعدها در وزارت فرهنگ و هنر استخدام شد و در تلویزیون ثابت پاسال با همکاری خاطره پروانه به اجرای واریته‌های نمایشی چون پیر چنگی پرداخت. در همین دوران بود که صدای بم و لطیف او مورد توجه قرار گرفت. عماد رام بعدها آهنگ‌هایی نوشت و تنظیم نمود که با شعرهایی از علیرضا مبینی و توج نگیان توسط خود او با صدایی به‌یادماندنی اجرا شد.

تثبیت یا تغییر صدرنشین؟

هفته بیست و هشتم در حالی جمعه برگزار می‌شود که سرخابی‌ها دیدارهای سختی مقابل قعرنشینان جدول رده بندی خواهند داشت

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

دارد که استقلال خوزستان با حضور در ورزشگاه آزادی مانع از قهرمانی سرخپوشان در زمان مربیگری برانکو شد. پرسپولیس در سال ۱۳۹۵ مقابل استقلال خوزستان قرار گرفت که با برتری یک بر صفر از سد این تیم عبور کرد، اما به دلیل تفاضل گل کمتر مقابل همین تیم، قهرمانی به اهواز و آبی‌های این شهر رسید. مهدی طارمی در آن مسابقه موقعیت‌های بسیاری را از دست داد. حالا پرسپولیس‌ها با علم به این موضوع و البته انتقام دیدار رفت، می‌خواهند علاوه بر پیروزی پرگل مقابل استقلال خوزستان، شانس قهرمانی در لیگ را داشته باشند. استقلال خوزستان ۲۲ امتیازی اما می‌داند که مساوی در این مسابقه هم برای آنها حکم سقوط به دسته پایین‌تر را دارد، چرا که هفته بیست‌ونهم نیز در رفسنجان باید به مصاف مس این شهر برود که دیداری واقعاً سخت خواهد بود. استقلال خوزستان در حال حاضر با چهار بُرد، کمترین بُرد را در جمع ۱۶ تیم لیگ برتر دارد و با دریافت ۳۵ گل خورده در جمع چهار تیم ضعیف خطوط دفاعی لیگ قرار دارد. آنها اگر قصد بقا دارند، باید حداقل پنج امتیاز از سه مسابقه آتی کسب کنند؛ در غیر این صورت به دسته پایین‌تر سقوط خواهند کرد.

«پیکان» علامت سوال بزرگ لیگ

تیم فوتبال پیکان تهران را می‌توان مرموزترین تیم ایران نامید. رضاعنایتی که از مدتی پیش هدایت این تیم را برعهده گرفت شروع خوبی با آنها نداشت، اما به‌یکباره پیکان در هفته‌های نودهم و بیستم با دو پیروزی پیاپی مقابل ملوان و سپاهان -از مدعیان لیگ برتر- به جدول بازگشت. بعد از این دو بُرد بود که روحیه به جمع پیکانی‌ها برگشت و آنها از مس رفسنجان و هوادار هم امتیاز گرفتند تا خیال‌شان از بقا راحت شود، اما سه باخت پیاپی این تیم در سه هفته اخیر باعث شد تا پیکان روی امتیاز ۲۵ متوقف شود و حالا به جمع تیم‌هایی که خطر سقوط را احساس می‌کنند اضافه شود. پیکان این هفته در دیداری حساس باید به مصاف تراکتور برود که برای کسب مقام سوم با سپاهان در حال رقابت است. هفته بیست‌ونهم نیز پیکان باید به مصاف فولادی برود که می‌تواند دیدار شش امتیازی تیم‌های قعرنشین لقب بگیرد. به‌سود پیکان است که تا پیش از هفته پایانی، بقای خود را قطعی کرده باشد؛ در غیر این صورت دیدار هفته سی‌ام آنها مقابل استقلال جنگ بقا و قهرمانی لقب خواهد گرفت و باید تمام توان خود را در هفته پایانی بگذارند و چه‌بسا «استرس» مانع از بازی همیشگی آنها مقابل شاگردان نکنونام شود. رضا عنایتی که در دوران مربیگری کارنامه قابل قبولی از خود ثبت نکرده بعد از حذف تیم امید از مسابقات المپیک، اگر پیکان را هم به دسته پایین‌تر بفرستد عملاً باید خودش را از لیست مربیان جوان آینده‌دار خط برزند.

این هفته قهرمان لیگ مشخص می‌شود

بسیاری بر این عقیده هستند که اگر قرار است صدرنشین لیگ تغییر کند، هفته بیست‌وهشتم خواهد بود. استقلال تهران در شرایطی به مصاف نساجی می‌رود که هواداران قلمشهری حمایت تمام‌قدی از نیم‌شان در این ورزشگاه خواهند کرد و شاگردان نکنونام از همین حالا باید خود را آماده کنند که یک میهمان تمام‌عیار خواهند بود. استقلال که هفته بیست‌وهشتم در ثانبه‌های پایانی مقابل ذوب آهن به برتری رسید اصلاً نمی‌خواهد در سه هفته پایانی قدمی کج بردارد و صدر را به رقیب دیرینه خود هدیه کند. ازسوی دیگر پرسپولیس با اوسمار برزلی نتایج درخشانی گرفته و با کسب میانگین ۲/۴۱ امتیاز از زمان سرمربیگری اوسمار، به یک قدمی استقلال رسید. پرسپولیس‌ها اما قهرمانی و سرنوشت آن را در دست ندارند و باید منتظر لغزش آبی‌های تهران بمانند. با توجه به اینکه دیدار استقلال در هفته‌های ۲۹ و ۳۰ با گل‌گیر و پیکان در تهران است، تقابل با نساجی در قانمشهر می‌تواند سرنوشت قهرمانی را تا حد بسیاری مشخص کند. اگر استقلال از این جاده پرپیچ‌خم قانمشهر به خوبی عبور کند، صدرنشینی با قهرمانی به پایان می‌رسد، اگر نه احتمالاً صدر به پرسپولیس می‌رسد البته اگر تاریخ نیز همراهی‌شان کند.

هفته بیست‌وهشتم لیگ برتر فوتبال ایران که به دلیل درگذشت رئیس جمهور و هیئت‌همراه ایشان به تعویق افتاده بود، سرانجام روز جمعه و به‌صورت هم‌زمان از سر گرفته خواهد شد. هفته بیست‌وهشتم را می‌توان مهم‌ترین هفته فوتبال نامید؛ چرا که سرخابی‌ها در دیدار سخت و نفسگیر با دو تیم قعرنشینی مصاف خواهند داد که می‌تواند سرنوشت قهرمان لیگ و حتی تیم‌های سقوط‌کننده را تا حدود زیادی مشخص کند. جنگ قهرمانی در هفته بیست‌وهشتم می‌تواند دو دیدار آتی پرسپولیس و استقلال را سخت یا آسان کند. پرسپولیس در صورت پیروزی مقابل استقلال خوزستان، همچنین توقف استقلال تهران مقابل نساجی در ورزشگاه شهید وطنی قانمشهر، رنگ صدر جدول را از آبی به قرمز تغییر می‌دهد در غیر این صورت شاگردان نکنونام اگر با کسب سه امتیاز از قانمشهر خارج شوند، دو هفته پایانی برایشان به‌مراتب آسان‌تر خواهد شد. در این گزارش قصد داریم شرایط این چهار تیم در تقابل با یکدیگر را مورد تحلیل و بررسی قرار دهیم، همچنین شرایط سایر تیم‌هایی که کاندیدای سقوط به دسته پایین‌تر هستند را به‌صورت دقیق آنالیز کنیم.

قسم شرافت

با پیشرفت شبکه‌های اجتماعی و فشار جامعه هواداری به روی باشگاه‌ها و مربیان، موضوعی که طی سه، چهار سال اخیر بارها مطرح شده این است که فلان مربی پرسپولیس و فلان مربی استقلال به تیم محبوبش «راه می‌دهد» و از قصد شکست می‌خورد. موضوعی که هیچ‌گاه به‌صورت قانونی ثابت نشد، اما فضا چنان غبارآلود است که مربیان تیم‌های مختلف پیش از تقابل با پرسپولیس و استقلال باید به‌قسم آیه و قرآن متوسل شوند که قرار نیست به‌خاطر علاقه‌رنگی که قبلاً به یکی از این دو تیم داشتند، کمتر از توان ممکن گام بردارند. ساکت الهامی، یکی از مربیان است که بارها اعلام کرده یک استقلالی دواته است و حتی فصل گذشته شایعه حضور او در استقلال مطرح شده بود. همین ابراز علاقه‌ها مزید بر علت شد تا شایعه قدیمی در مورد او فراگیر شود. او اما بعد از پیروزی پرگل مقابل استقلال خوزستان در اهواز در جمع خبرنگاران این چنین به‌شایعه مطرح‌شده واکنش نشان داد: «به شرافتم قسم مقابل استقلال با تمام توان بازی می‌کنیم و برای کسب سه امتیاز به زمین مسابقه ورزشگاه شهید وطنی خواهیم رفت.» ساکت الهامی در حالی قسم می‌خورد که مقابل استقلال در آزمون شرافت پیروز می‌شود که شرایط جدول لیگ برتر طوری است که نساجی مازندران نیاز مرمی به کسب امتیاز از این دیدار خانگی دارد. نساجی با پیروزی حیاتی مقابل استقلال خوزستان با ۲۵ امتیاز حداقل به‌صورت یک نفرس راحت کشید، اما همچنان با توجه به فشرده‌گی امتیازی در قعر جدول نمی‌تواند بی‌تفاوت از هفته بیست‌وهشتم مسابقات عبور کند. کسب حتی یک امتیاز مقابل استقلال تهران می‌تواند بقای این تیم پرهودار در لیگ برتر را تا حدود زیادی تضمین کند.

خوزستانی‌ها و تکرار معجزه

عملاً تمام پرسپولیس‌ها بر این عقیده هستند که تساوی بدموقع پرسپولیس مقابل استقلال خوزستان در اهواز در دور رفت این مسابقات باعث شد تا حالا پرسپولیس صدرنشین مسابقات نباشد. پرسپولیس در دور رفت لیگ برتر مقابل استقلال خوزستان که همان موقع نیز در ته جدول حضور داشت، با تساوی دو- دو متوقف شد. در واقع با همان تساوی بود که فشار رسانه‌ای روی جیحی گل‌محمدی افزایش یافت و به‌مرور او به سمت درب خروج و استعفا سوق داده شد. یک نگاه تاریخی نیز به این دیدار وجود

هم‌میهن: متن زیر، سر مقاله روز دوشنبه ۳۱ اردیبهشت است که پیش از جدی شدن خبر ستاد به‌الگرد رئیس‌جمهور نوشته و قرار بود که منتشر شود و به‌طور طبیعی با اهمیت خبری سقوط بالگرد سر مقاله به موضوع دوم پرداخت. از قضا آنچه در این سه روز گذشت درستی مدعی این نوشته را بیشتر تأیید کرد و نشان داد که جناب وزیر و همفکران‌شان چه میزان از درک اهمیت رسانه به‌عنوان یک حرفه مستقل از قدرت دور هستند و همین کم‌اطلاعی موجب شده که یک پایه امنیت ملی که رسانه رسمی قدرتمند باشد در محاق و ضعف قرار گیرد.

شکایت کجا بریم؟

یکی از منفی‌ترین واقعات‌های جامعه ایران وجود دولتی بزرگ با منابع مالی مستقل از ملت و منگی به درآمدهای نفتی است که کارکرد نهادهای مدنی و مستقل را دچار اختلال کرده است. به همین دلیل هم نهادهای مدنی که باید حافظ منافع مردم باشند، در نقد نهادهای مرتبط با خود و بالادستی بسیار حساس و ضربه‌پذیر هستند. نمونه می‌خواهید؟ همین سخنان اخیر آقای وزیر محترم ارشاد که حیات و ممات رسانه‌های مکتوب را در دست دارند، فرموده‌اند: «رسانه‌ها حق ندارند مردم را از آینده روشن‌شان ناامید کنند... کپهان هر روز تیتز امیدآفرین می‌زند... رسانه‌ها باید و نیاید» را با دقت رعایت کنند.»

حالا ما مانده ایم که نسبت خود را با سخنان ایشان چگونه تعریف کنیم که نه سیخ بسوزد و نه کباب و البته شاید دست ما بسوزد. اگر می‌شد سکوت کرد حتماً سکوت می‌کردیم؛ ولی انتظار داریم که آقای وزیر آنچنان به کارکرد رسانه و مطبوعات آشنا باشند که در جلسات دولت و دیگر نشست‌های رسمی از این کارکرد و جایگاه دفاع کنند نه اینکه بر زخم ناسور مطبوعات که ناشی از نگاه نادرست مسئولین نسبت به جایگاه آنهاست، نمک پاشیده شود. حالا بیایید به این سخنان بپردازیم.

مگر وظیفه رسانه‌ها امیدوار کردن مردم است؟ پس مسئولین محترم که بودجه و قدرت دارند و آنها را صرف می‌کنند، چه وظیفه‌ای دارند؟ مگر مردم بز اخفش هستند که هر چه رسانه گفت و نوشت، سر خود را به علامت تأیید تکان دهند؟ اگر چنین بود که کشور سراسر از امید می‌شد. چون برنامه‌های صداوسیما تماماً همسوس با امیدآفرینی مورد نظر آقای وزیر است. مطبوعات هم که اغلب به‌ویژه کپهان در خدمت چنین سیاستی هستند. پس چرا ناامیدی مطابق نظرسنجی‌های خودتان تا این اندازه اندک است؟ کسانی که وضع کنونی را بدتر از گذشته نزدیک ۵۰ ساله دانسته‌اند، دوونیم برابر کسانی هستند که آن را بهتر دانسته‌اند و تعداد کسانی که به بهبود وضع در در افق آینده ۵۰ ساله بدبین هستند، دو برابر خوش‌بین‌هاست. اینها را مطبوعات ایجاد می‌کنند؟ خوب پول بدهید تا طرفداران وضع موجود صد‌ها روزنامه دیگر منتشر کنند و تیتزهای امیدبخش برزند. اگر کسی آنها را خرید تردید نکنید که یکی از عوامل ناامیدکننده مردم همین رسانه‌های وابسته و تیتزهای فرمایشی آنهاست که فقط مسئولین می‌خوانند و خوششان می‌آید.

حالا فرض کنیم روزنامه‌های مستقل هم امتثال امر کردند و تیتزهای مطابق میل زند، با ماهواره و اینترنت چه می‌کنید؟ طبیعی است که فقدان رسانه‌های مستقل موجب افزایش مخاطب آنان می‌شود و به مخاطبان صداوسیما و روزنامه محبوب‌شان می‌افزاید. کپهان و نمونه‌های دیگر مردم را امیدوار نمی‌کنند، بلکه امید واهی را به مسئولینی تزریق می‌کنند. مسئولینی که از همه ناامیدترند و هر روز صبح آن را می‌خوانند تا اندکی شارژ روحی شوند. امید و ناامیدی مردم در جیب‌های خالی آنان و زیست‌روزمره‌ای است که تجربه می‌کنند. امید و ناامیدی مردم به عملکردها و اظهارات مسئولینی است که بعضاً سره را از ناسره تشخیص نمی‌دهند. امید و ناامیدی مردم را آن مسئولی ایجاد می‌کند که سیل با کشته شدن تعداد مسئولیت امید و ناامیدی فقط و فقط به عهده مسئولین و صاحبان قدرت است و هنگامی که از پس آن بر نمی‌آیند، دنبال بهانه می‌گردند و چه دیواری کوتاه‌تر از دیوار رسانه‌ها.

رسانه واقعی و خوب رسانه‌ای نیست که وزیران آن را بخوانند تا نشاط و امید پیدا کنند و در مقابل مردم با کینه و نفرت آن را به کنار بیاندازند. رسانه خوب آن است که مسئولین با ترس‌ورز و در مقابل مردم با ذوق و شوق آن را باز کنند و بخوانند. ولی ظاهراً بولتن‌های روابط عمومی را با رسانه به معنای دقیق اشتباه می‌گیرند. در پایان امیدواریم آقای وزیر فرصت کنند و یک‌بار دیگر تیتزها و مطالب روزنامه کپهان را در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ مرور کنند و نمرات خود را در باره امیدبخشی به آنها بدهند و نتایج را منتشر کنند. شاید با ما هم عقیده شوند که اغلب آن تیتزها در شأن هیچ رسانه‌ای نیست.

کتابخانه

سیر تکوین نظریه‌ها در عرصه هنر

کتاب «نظریه‌های فلسفی و جامعه‌شناختی در هنر» نوشته علی رامین در ۲۵۶ صفحه و با قیمت ۲۰۰ هزار تومان توسط نشر نی منتشر شده است. این مجموعه، چنان‌که از نام آن نیز برمی‌آید، می‌کوشد ضمن بررسی سیر تکوین نظریه‌های فلسفی و جامعه‌شناختی هنر، تازه‌ترین تحولات آن‌ها را به بحث بگذارد و نشان دهد که این نظریه‌ها در صورت‌بندی تعاریف متنوع از هنر، از دیدگاه‌های زیبایی‌شناختی و جامعه‌شناختی، چه نقشی ایفا می‌کنند. براساس نظریات مطرح‌شده در این کتاب برای درک آثار هنری و لذت‌بردن از آن‌ها لازم نیست از معلومات‌مان دربارہ زندگی، عواطف و احساسات مربوط به آن یاری بجویم. هنر به‌تنهایی ما را از جهان پوشش‌های انسانی به جهان حظ والای زیباشناختی فرامی‌برد. با تأمل در آثار هنری و تجربه‌ی زیباشناسانه حاصل از آن، دمی از تعلقات روزمره‌ی بشری آزاد می‌شویم؛ از گذشته و آینده می‌رهیم و به ترازوی فراتر از ستیان عادی حیات برکنشیده می‌شویم. این دیدگاه نمونه‌ی بارزی است از دیدگاه‌های درون‌نگرانه در خصوص هنر که در تقابل با دیدگاه‌های بیرون‌نگرانه قرار می‌گیرند.

نظریه‌های فلسفی و جامعه‌شناختی در هنر

نویسنده: علی رامین
انتشارات: نی

تاریخ

اولتیماتوم دوگل

در ۲۴ می ۱۹۶۸ (۳ خردادماه ۱۳۴۷) شارل دوگل رئیس‌جمهور فرانسه، اولتیماتومی خطاب به اتحادیه‌ها و دانشجویانی که کشور را طی سه هفته تظاهرات خشونت‌آمیز

بر سر اصلاحات او به بن‌بست رسانده بودند، صادر کرد و گفت که مردم فرانسه در فراندوم آینده یک انتخاب خواهند داشت: «یا به من بازگردید یا اخراج کنید.» در آن روزها بسیاری بر این باور بودند که ممکن است انقلابی رخ دهد و باید تا تک‌ها و ارتش به نقاط مختلف فرستاده شوند. ارتش فرانسه خود را برای مقابله با یک انقلاب تمام‌عیار و حتی جنگ برای پس گرفتن پاریس در صورت تسخیر ساختمان‌های دولتی به دست معترضان آماده کرده بود. در نهایت البته همه‌پرسی لغو شد، اما در ماه ژوئن با وجود تداوم اعتراض‌های پراکنده، عموم کارگران به کار بازگشتند و شارل دوگل نیز در پایان این ماه، انتخاباتی را برگزار کرد تا مردم فرانسه در باره اصلاحات مورد نظر او رأی بدهند. این انتخابات برای دوگل موفقیت‌آمیز بود و حزب او اکثریت قابل توجهی به دست آورد.